

РЕШЕНИЕ

№ 6021

гр. София, 25.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 28.09.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5000** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал.1 във вр. с чл.225а ЗУТ от Закона за устройството на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] чрез Карамфила Г. Г. и К. С. Г. с адрес: [населено място], район „П.“ – Столична община, [улица], подадена чрез адв. Н. В. - САК срещу Заповед № РА-30-82/24.03.2017 г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ – Столична община, с която е наредено: 1. жалбоподателите да премахнат незаконен строеж: „Заведение за бърза закуска“, находящо се в ПИ 1067, к.л. „Г-12-6-Г“, в.з. „К. ханчета, [населено място], крайна спирка на автобус № 1, район „П.“ – Столична община (СО); 2. Определен е 15 (петнадесет) дневен срок от влизане в сила на заповедта за доброволно изпълнение на разпореденото премахване, като във същия срок строежът да бъде премахнат, а строителните отпадъци да бъдат извозени на определеното от кмета на район „П.“ – СО място; 3. разпоредено е при неспазване на срока за доброволно изпълнение, посочен в т.2 на заповедта, да се извърши принудително премахване на незаконния строеж от СО, по реда на чл.225а, ал.3 от ЗУТ.

В жалбата се твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила – неспазване на процедурата по издаването ѝ; неустановяване на твърдените в обжалвания акт факти и обстоятелства. Твърди се също, че заповедта е постановена в нарушение на

материалния закон и не е мотивирана с оглед ПЗР към ЗИД на ЗУТ (ДВ, бр.101 от 2015 г.). Процесуалния представител на жалбоподателите сочи, че констативният акт не е връчен на [фирма], както и че липсва постановен акт за оставяне без уважение на възражението на К. Г. срещу констативния акт, поради непредставяне на изискуемите се от закона строителни книжа, както и други доказателства, опровергаващи констатациите в акта. Изтъква се, че заповедта е издадена година и седем месеца след съобщаването ѝ чрез залепване, извън всякакъв срок. Оспорват се констатациите в Констативен акт № 3/3200-10/28.08.2015 г. на район „П.“ – СО. Прави искане да бъде отменена Заповед № РА-30-82/24.03.2017 г. на Директор на ДОСК към НАГ – СО. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателите: [фирма], ЕИК[ЕИК] чрез Карамфила Г. Г. и К. С. Г., редовно призовани се представляват от адв. В. от САК (пълномощно л.7), която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендират присъждане на направените по делото разноски, съгласно приложен списък (л.92).

Ответникът – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ОБЩИНСКИ СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ“ – НАГ - СО, редовно призован, се представлява в съдебно заседание от юрк. Д. П. (пълномощно л.87), който оспорва жалбата и счита, че същата е неоснователна. Соци, че не е налице преместваем обект, тъй като павилионът е трайно закрепен за терена и не би могъл да се премести без да загуби своята индивидуализация и цялост, и да бъде монтиран на друго място като такъв. Излага, че към момента на проверката и съставянето на констативния акт, въз основа на който е издадена обжалваната заповед, този обект, изграден 1999-2000 г., е претърпял няколко преобразования. Счита, че е налице незаконен строеж, който не притежава по силата на закона одобрени инвестиционни проекти или издадено разрешение за строеж. Поддържа становището, депозирано при комплектуване на жалбата, на основание чл. 152 от АПК. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - ГРАД, II^{по} отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] представлявано от Карамфила Г. Г. е закупил, съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 26, том I, рег. № 3010, дело № 108 от 2003 г. от [фирма] с общинско имущество, в изпълнение на решение № 69 по протокол № 52/12.05.2003 г. на Столичен общински съвет и решение № 30 и 31 по протокол № 112 от 07.08.2003 г. на Съвета на директорите на [фирма] недвижим имот, а именно: поземлен имот (ПИ), находящ се в [населено място], [населено място], с площ от 145 кв.м., съставляващ имот пл. № 1067, съгласно акт за общинска собственост за павилион, срещу квартал 25 по плана на [населено място], местност вилна зона „К. ханчета“, кадастрален лист № Г-12-6-Г (л.8).

Съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 39, том VI, рег. № 28543, дело № 1029 от 2010 г. Карамфила Г. Г. в качеството ѝ на [фирма] е продала на К. С. Г. ПИ, находящ се в [населено място], [населено място], с площ от

145 кв.м., съставляващ имот пл. № 1067 по акт за общинска собственост за павилион, срещу квартал 25 по плана на [населено място], местност вилна зона „К. ханчета“, кадастрален лист № Г-12-6-Г при граници по документ за собственост: изток – пътека, запад – паркинг, север – скат, юг – кафе (л.9).

С оспорената Заповед № РА-30-82/24.03.2017 г. на Директора на ДОСК – НАГ – СО на основание чл. 225а, ал.1 във връзка с чл. 225, ал.2, т.2 и чл. 223, ал.1, т.8 от ЗУТ и съгласно правомощията дадени със Заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г. на Кмета на СО е наредено: 1. [фирма], ЕИК[ЕИК] с управител Карамфила Г. Г. и К. С. Г. да премахнат незаконен строеж: „Заведение за бърза закуска“, находящ се в ПИ 1067, к.л. „Г-12-6-Г“, в.з. „К. ханчета, [населено място], крайна спирка на автобус № 1, район „П.“ – СО; 2. Определен е 15 (петнадесет) дневен срок от влизане в сила на заповедта за доброволно изпълнение на разпореденото премахване, като във същия срок строежът да бъде премахнат, а строителните отпадъци да бъдат извозени на определеното от кмета на район „П.“ – СО място; 3. Разпоредено е при неспазване на срока за доброволно изпълнение, посочен в т.2 на заповедта, да се извърши принудително премахване на незаконния строеж от СО, по реда на чл.225а, ал.3 от ЗУТ. Разпоредено е в 3 дневен срок след изтичане на срока за доброволно изпълнение, служителите по чл.223, ал.2 от ЗУТ на район „П.“ – СО да извършат проверка по изпълнението и да съставят констативен протокол (Приложение №1) от наредбата за принудителното изпълнение на заповеди по чл.195, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на СО, приета с Решение № 330 по Протокол № 63 от 12.06.2014 г. Посочено е, че при констатирано неизпълнение на заповедта ще се пристъпи към действия по принудително ѝ изпълнение.; 4. Разпоредено е в 3 дневен срок от получаване на съобщението за започване на принудително изпълнение по настоящата заповед Изпълнителния директор на ЧЕЗ [фирма] и Изпълнителния директор на [фирма] да разпоредят прекъсване на захранването с ел.енергия и преустановяване доставянето на вода до определение за премахване на строеж.

Административното производство е започнало служебно след постъпване в район „П.“ на заявление вх. № 94-К-11/12.01.2004 г. от Карамфила Г. Г. на основание § 127 от ЗУТ във връзка с § 184, ал.1 и 2 от ПРЗ на ЗИД на ЗУТ (л.68), по което е постановен отказ, изх. № 9200-1/18.06.2013 г. от гл.архитект на район „П.“ – СО да узакони незаконен строеж именуван като „Заведение за бърза закуска“, намиращо се в ПИ № 1067, к.л. Г-12-6-Г (Крайна спирка на автобусна линия № 1 срещу кв.25 по регулационния план на в.з. „К. ханчета) – [населено място], район „П.“ – СО (л.26-27; л.62-63).

От Карамфила Г. в качеството ѝ на управител на [фирма] е депозирана жалба до ДНСК срещу постановения отказ. Със заповед № ДК-10-ЮЗР-67/20.05.2014 г. (л.61) и видно от писмо, изх. № 3200-106(4)/03.12.2015 г. (л.43) производството по жалбата е било прекратено.

От служители на отдел „Контрол по строителството“ при район „П.“ е била направена проверка на адреса като е бил съставен констативен акт № 3/3200-10/28.08.2015 г. (л.22-24; л.46-48). Протоколът е бил обявен по реда на § 4 от ДР на ЗУТ със съобщение № 1-3/28.08.2015 г. чрез залепване на обекта и на таблото за обявления в районната общинска администрация, което се удостоверява от издадените служебни бележки (л.49-50). При извършената проверка административният орган е приел, че в периода 1999 г. – 2000 г. Карамфила Г. в качеството ѝ на [фирма] е изпълнила

строеж в ПИ 1067, к.л. Г-12-6-Г, имот с идентификатор 37914.6844.1067 от КК. Констатирано е, че в югозападната част на имота е изпълнена стоманобетонна конструкция с размери 4.50 м./6.50 м. и височина 2.50 м. до 0.00 м., завършващ със стоманобетонна плоча с височина 0.20 м. Посочва се, че в изграденото помещение са обособени тоалетна и складова площ, като достъпът до тях е осигурен от монтирана метална врата на северната фасада с бетонови стъпала до нея. Посочва се, че върху стоманобетонната конструкция е монтиран метален павилион, трайно свързан към стоманобетонната конструкция с размери 4.50 м./2.40 м. и h 2,50 м. За изпълнител на строежа е посочена Карамфила Г. в качеството ѝ на [фирма].

До жалбоподателите в настоящето производство е било изпратено писмо, изх. № 3200-10181/31.08.2015 г., уведомяващо ги за съставения констативен акт № 3/3200-10/28.08.2015 г. (л.51). Уведомлението е било получено лично от К. Г. на 29.09.2015 г., видно от известие за доставяне – обратна разписка (л.52). Уведомлението до К. Г. и било върнато с отбелязване, че лицето отсъства (видно от известие за доставяне – обратна разписка л.53-54).

На 01.10.2015 г. е бил съставен Констативен протокол от служители от районната общинска администрация „П.“ във връзка с образуваната административна преписка и съставен констативен акт № 3/3200-10 от 28.08.2015 г., с които протокол е било установено след проверка в деловодната система на районната администрация, че има постъпило възражение от К. Г., в което не са изнесени нови факти и обстоятелства по започналото производство (л.44-45).

Към преписката са приложени и направени снимки от проверяващите служители от районната общинска администрация (л.56-58).

От страна на жалбоподателя са представени: 1. Анекс към договор по чл. 197, ал.1 от ЗТСУ, в който [фирма] се задължава да осигурява всеки месец финансови средства на кметство К. за социални нужди целево или под разпореждане на район „П.“ (л.11); 2. Анекс № 1 към договор за наем № 07-06/05.06.1998 г., съгласно който се удължава срокът по договор за наем № 07-06/05.06.1998 г. с една календарна година (л.12); 3. Анекс № 2 към договор за наем № 07-06/05.06.1998 г., съгласно който се удължава срок по договор за наем № 07-06/05.06.1998 г. с една календарна година (л.13); 4. Схеми на преместваеми павилиони одобрени 13.04.1999 г. – 19.01.2000 г. (л.14-15); 5. Разрешение за монтаж № 10/06.12.2000 г. на павилион от 6 кв.м., издадено на [фирма] (л.16); 6. Удостоверение № 94-ЛС-34/13.05.2002 г. за ползване на строеж (обект) по предназначение (л.17); 7. Писмо, изх. № 1412-03-598/24.06.2002 г. на ДНСК по повод жалба с вх. № 1412/28.05.2002 г. срещу павилион собственост на [фирма] (л.18); 8. Писмо, изх. № УТ-94-К-4/04.04.2013 г. на директор ДОСК, във връзка със заявление вх. № УТ-94-К-4/05.03.2013 г. за издаване на удостоверение за търпимост на строеж „Павилион за алкохол, цигари и кафе“, находящ се в ПИ – 1067, к.л. Г-12-6-Г, местност в.з. „К. ханчета“, район П. – СО, с което управителя е уведомен, че строежа не попада в приложното поле на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ, тъй като не отговаря на строителните норми и правила, действащи към момента на поставянето и към момента на отговора (л.19).; 9. Договор за наем от 01.04.2012 г. К. С. Г. е предоставил на „ЕЛДА БГ“, ЕИК[ЕИК] павилион от 10 кв.м. и прилежаща част от терена, равна на 30 кв.м. за извършване на търговска дейност – „хранителни и нехранителни стоки“ за срок от 1 година (л.10).

Към административната преписка е представена Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на Кмета на Столична община, с която са делегирани правомощия по ЗУТ (л. 34-37).

За изясняване на делото от фактическа страна е била допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза на вещото лице инж. Т. Б. К. - К., приета от съда като обективно изготвена въз основа на събрания по преписката доказателствен материал, без възражения от страните. Съгласно заключението на вещото лице, ПИ 1067, к.л. Г-12-6-Г от извършения оглед на място и приложената схема за поставяне, одобрена на 19.01.2000 г. от Гл.архитект на София е констатирано, че представлява терен със силен наклон – на разстояние по широчина на имота от около 8 м., денивелацията е 4м. Вещото лице сочи, че в ПИ 1067 в източната част на имота е изпълнена стоманобетонна конструкция с размери 4,50 м./6.50 м. и височина около 2.50м. и върху вертикалните стени и изпълнена стоманобетонна плоча с дебелина около 0,18 м. В ската, в пространството на стоманобетонната конструкция се е получило помещение, с достъп от северната страна, което слиза по наклона на имота по стоманобетонни стълби. Върху стоманобетонната конструкция е монтиран павилион с размери 4.50 м/2м и височина 2.50 м. На стоманобетонната плоча е монтиран метален парапет, с цел обезопасяване. За този парапет са захванати метални пръти, за които лежи навес покрит с ламарина, фактически над монтирания павилион. Вещото лице счита, че павилионът е монтиран в периода 2000-2002 г., за който е издадено и Удостоверение № 94-К-34/13.05.2002 г. за ползване на строеж (обект) по предназначение на обект „павилион за алкохол, цигари и кафе с площ от 5 кв.м.“, намиращ се в ПИ извън регулация на [населено място], м. К. ханче – автобусна спирка, район „П.“, с наемател [фирма]. Вещото лице сочи, че в същото удостоверение е цитирано, че павилионът е изпълнен в съответствие със схемата за поставяне, одобрена на 19.01.2000 г. от Главен архитект на София и разрешение за монтаж № 010/06.12.2000 г. Инж. К. е заключила, че предвид теренните условия – терен със силен наклон, за да се монтира павилионът в съответствие със схемата за поставяне, одобрена на 19.01.2000 г. от Гл.архитект на София е необходимо укрепване на ската със стоманобетонна конструкция, подравняване, където да стъпи и да се стабилизира павилионът. Посочва се, че за процесния обект – стоманобетонна конструкция няма строителни книжа. Вещото лице е заключило, че в ПИ № 1067 е дадено разрешение за монтаж на павилион – преместваем обект, схема издадена по чл. 197 от ЗТСУ (отм.), а не за сграда в имота. Поради стръмния скат не е възможно павилионът да бъде монтиран, ако не се укрепи ската.

В заключението се изтъква, че съгласно действащия в момента ОУП на София, ПИ № 1067 попада в терен „Тго – терени за локални градини и озеленяване, като в тоалетна, като в самостоятелни терени с площ под 1ха застрояване не се допуска. Вещото лице е заключило, че процесния обект представлява обект по чл. 56 от ЗУТ, според който върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности – павилиони, но тъй като теренът е стръмен се е наложило укрепване и подравняване.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК представените по делото писмени доказателства, приема за установено от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспорваната заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214 от ЗУТ, който по силата на чл. 215 от ЗУТ подлежи на съдебен контрол. Жалбата е подадена от лица с правен интерес да оспорват, в законоустановения преклузивен

срок, поради което е процесуално допустима. Същата е допустима, тъй като не спада към никоя от хипотезите на чл. 159 от АПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт. Актът е издаден на основание чл.225а, ал.1 във връзка с чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ във връзка с чл. 223, ал.1, т.8 от ЗУТ и предоставени правомощия със заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г. Съгласно разпоредбата на чл. 225а, ал.1 от ЗУТ кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл. 225, ал.2, или на части от тях. Обжалваната заповед № РА-30-82/24.03.2017 г. е издадена от Директора на ДОСК, съгласно предоставените му от Кмета на СО правомощия със заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г., в съответствие с изрично установената от § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ възможност. Предвид изложеното не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, обжалваната **Заповед № РА-30-82/24.03.2017г.** на Директора на ДОСК – НАГ - СО е издадена в законоустановената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК. В оспорения акт липсват непълноти относно наименованието на органа, който е издал акта, в съответствие на предоставените му правомощия – да разпорежда забрана на достъпа и премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, съгласно чл. 225а, ал.1 от ЗУТ. В оспорения акт са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Заповедта е издадена въз основа на Констативен акт № 3/3200-10 от 28.08.2015 г., поради което е изпълнена процедурата посочена в чл. 225а, ал.2 от ЗУТ. Предвид това не са налице основанията за отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът констатира, че са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. При издаване на оспорваната заповед е спазена предвидената в закона процедура. Неоснователни са доводите на жалбоподателя Карамфила Г., действаща като управител на [фирма], че не е спазена процедурата по ЗУТ за връчване и изтичане на срока за възражения по Констативен протокол от 28.08.2015 г. Твърдяното в жалба нарушение по § 4, ал.2 от ДР на ЗУТ при съобщаването на констативния акт не обосновават извод за незаконосъобразност на издадената въз основа на този акт заповед за премахване на незаконен строеж „Заведение за бърза закуска“, находящ се в ПИ 1067, к.п. Г-12-6-Г, в.з. „К. ханчета“, тъй като в хода на съдебното оспорване срещу тази заповед адресатът ѝ може да изложи всички свои възражения по отношение нейната законосъобразност, от което следва, че дори процедурата по съобщаване на констативния акт да е нарушена, правата на съответния жалбоподател - процесуални и материалноправни - не са нарушени. Констативен акт № 3-3200-10/28.08.2015 г. е бил съставен от компетентни длъжностни лица по чл. 223, ал.2 от ЗУТ, съобщен чрез поставяне на екземпляр от същия на строежа,

съгласно § 4, ал.2 от ДР на ЗУТ. Констативния акт съдържа фактическите обстоятелства за вида и местонахождението на незаконния строеж, обстоятелството за времето на извършването му, данни за извършителя на строежа, както и за собственика на имота и на строежа, които обстоятелства обаче се опровергават от жалбоподателя в съдебното производство с допуснатата и приета по делото експертиза.

От заключението на вещото лице, което е прието без възражение от страните и което съдът кредитира като обективно и безпристрастно се установява, че в случая се касае за обект по чл. 56 от ЗУТ, за който е било дадено разрешение за монтаж на павилион – преместваем обект, схема издадена по чл. 197 от ЗТСУ (отм.), а не за сграда в имота. Вещото лице е посочило, че монтирането на павилиона е невъзможно без да се изгради стоманобетонната плоча, предвид стръмния скат, който е следвало да се укрепи преди поставянето на преместваемото съоръжение. Съгласно заключението на вещото лице павилионът е бил поставен в съответствие със схемата за поставяне, одобрена на 19.01.2000 г. от Гл.архитект на София.

Предвид изложеното са налице основанията за отмяна на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК, които са съществени, тъй като са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган.

На четвърто място, предвид изложеното съдът приема, че оспорената заповед на Директора на ДОСК – НАГ - СО е издадена при допуснати нарушения на материалния закон и същата не съответства на целта на закона.

Необходима материалноправна предпоставка за издаване на заповед с правно основание чл.225а от ЗУТ е наличие на строеж. Съгласно § 5, т.38 от ДР на ЗУТ строежи са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

На основание чл. 137, ал. 3 от ЗУТ строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти, като чл. 148, ал. 1 разпорежда те да се изпълняват само ако са разрешени, съгласно ЗУТ. В случая спорното между страните е дали посочения в заповедта незаконен строеж: „Заведение за бърза закуска“, посочен като пета категория по чл. 137, ал.1, т.5 от ЗУТ представлява строеж или е преместваем обект по смисъла на чл. 56 от ЗУТ. Съгласно чл.56, ал.1 от ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други). Посочва се, че за обектите по ал.1 в чл.56 на

ЗУТ се издава разрешение за поставяне по ред установен с наредбата на общинския съвет, а

за държавни и общински имоти - и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. За държавните имоти схемата се одобрява след съгласуване със съответната централна администрация, която стопанисва имота, а в останалите случаи - с областния управител (чл.56, ал.2 от ЗУТ).

Съгласно чл.57а, ал.1 от ЗУТ обектите по чл. 56, ал.1 и чл. 57, ал.1 от ЗУТ се премахват когато: 1. са поставени без разрешение или в противоречие с издаденото разрешение; 2. са поставени в чужд имот без правно основание или правното основание за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало; 3. не отговарят на правилата и нормативите за устройство на територията; 4. не отговарят на изискванията по чл. 169, ал.1, т.1, 2, 3, 4, 5 и ал.3, т.1 от ЗУТ; 5. Представляват реклама, забранена със закон; 6. Срокът на разрешението за поставяне е изтекъл; 7. Не отговарят на други изисквания, определени с Наредбата по чл. 56, ал.2 от ЗУТ.

От заключението на вещото лице както се спомена и по-горе, е видно, че се касае за преместваем обект по чл.56 от ЗУТ, а поради изключително високия наклон – над 8% е било направено укрепването със стоманобетонната плоча, поради което не е налице незаконен строеж. Посочва се от вещото лице, че с това укрепване се поддържа и тротоарът, който представлява част от обръщалото за автобусите.

От описанието, дадено в разпоредителната част на процесната заповед, не става ясно какъв точно обект следва да се премахва. Тъй като премахването представлява особено съществено засягане на правната сфера на жалбоподателите, то във всеки един случай административния орган е длъжен да прецизира обекта на премахване, така че да не остава никакво съмнение за това. В случая не става ясно кой от елементите на място следва да бъде премахнат – укрепването, павилионът или находящия се на място „навес“. Групата от тези обекти вероятно формира така нареченото от органа „заведение за хранене“, но всъщност не дава яснота коя част или всичко следва да бъде премахнато. И защо ако е всичко, не е съобразено наличието на разрешение за поставяне за павилиона, част от тази група. Предвид изложеното е налице основание за отмяна на обжалваната заповед на основание чл. 146, т.4 и т.5 от АПК.

Настоящият състав счита, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а обжалваната заповед № РА-30-82/24.03.2017 г. на Директора на ДОСК – НАГ - СО да бъде отменена.

По делото и от страна на жалбоподателя и от страна на административния орган са направени искания за присъждане на разноси по делото. Предвид изхода на спора, на основание чл. 143, ал.1 от АПК искането на процесуалния представител на жалбоподателите за присъждане на разноси следва да бъде уважено, а искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноси да бъде отхвърлено. От страна на жалбоподателите са направени разноси в общ размер на 1620 (хиляда шестстотин и двадесет) лв., от които 60 (шестдесет) лева държавна такса, 300 (триста) лева внесен депозит за вещо лице и 1260 (хиляда двеста и шестдесет) лева адвокатско възнаграждение, съгласно представените доказателства за реалното им

заплащане за защита пред административен съд. Направеното от страна на ответника възражение за прекомерност не следва да бъде уважено, тъй като размерът на адвокатското възнаграждение не надвишава двукратния размер посочен с чл.8, ал.2, т.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения и е съответен на фактическата и правна сложност на делото, доколкото по делото е изслушана и съдебна експертиза, чието становище е обсъдено от процесуалния представител на жалбоподателя. Водим от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 30^{-ти} състав, на основание чл. 172 ал. 2, предл. трето от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-30-82/24.03.2017 г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ – Столична община, по жалба [фирма], ЕИК[ЕИК] чрез Карамфила Г. Г. и К. С. Г..

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] чрез Карамфила Г. Г. и на К. С. Г. с адрес: [населено място], район „П.“ – Столична община, [улица] сумата от 1620 (хиляда шестстотин и двадесет) лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред Върховен административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138, ал.1 от АПК.

СЪДИЯ: